

Motion till riksdagen 2005/06:N310

av **Ola Sundell (m)**

Torv som biobränsle

1 Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om klassningen av energitorv som biobränsle.

2 Motivering

Energitorv är i dag ett betydande komplement i många värmeverks bränslemix. Med tanke på den ökande efterfrågan från bioenergimarknaden är det viktigt med alternativ till skogsråvara, bland annat eftersom eldning med enbart skogsråvara skulle pressa upp energipriserna i både producentled och konsumtionsled. I likhet med framför allt Finland bör Sverige även fortsättningsvis använda sig av torv för energiändamål. I Sverige är cirka 25 procent, eller 10 miljoner ha, av landarealen täckt av torv. Det är en yta som motsvarar hela Norrbottens län, och gör Sverige till det land inom EU som har den rikaste tillgången på torv.

Av landets samlade torvmarksareal utnyttjas endast 2 promille för torvbrytning, och energitorvens bidrag till landets energibalans uppgår till fyra TWh. Torven är en växande resurs där uttaget av torv motsvarar ca 20 procent av den årliga tillväxten. En ökning av energiproduktionen till 12 TWh, med torv som energibas, skulle ta i anspråk en täktareal motsvarande 40 000 ha. Torvbruket är koncentrerat till glesbygd i såväl norra som södra Sverige, och i dessa områden har 1 200 årsarbetstillfällen vid skörd och förädling av torv skapats. Varje TWh motsvaras av 300 arbetstillfällen.

Torvens status som biobränsle har ifrågasatts med hänvisning till dess klimatpåverkan. Den påstås därvid vara ett sämre alternativ än skogsbränsle. Det är dock ett förenklat antagande eftersom torvmyrarnas tillväxt är ca 5 gånger större än uttaget. Torvbildande miljöer har sedan istiden ackumulerat kol. Det innebär att när myren växer tar den upp och lagrar kol. Vidare sker i samband med dikning av torvtäkt en minskning av metangasutsläppen, och metangas är 20–30 gånger skadligare per viktenhet än koldioxid från klimatsynpunkt. Tas

Fel! Okänt namn på

dessutom hänsyn till ökad kolbindning i efterbehandlade torvtäkter kan torvbränsle jämföras med träbränsle från kretsloppssynpunkt.

Jämfört med kol, olja och naturgas är torveldning ett miljövänligare alternativ. Torven som energikälla måste därför jämföras med annan bioenergi och därmed likställas vid beskattning och tillämpning av övriga styrmedel. I Nuteks (nuvarande Energimyndigheten) beskrivning av energiläget i Sverige placeras torv i samma stapel som biobränslen i diagrammet som anger olika energislag, medan torv i EU-kommissionens klassificering varken hänförs till biobränslen eller till fossila bränslen. I dagsläget råder osäkerhet om energitorvens klassning och om energitorv fortsättningsvis skall undantas från koldioxidavgift. Ett undanröjande av denna osäkerhet skulle ge förutsättningar för tillväxt inom energitorvbranschen och resultera i positiva sysselsättnings-effekter, inte minst i glesbygd. Med ökad användning av inhemsk bioenergi följer minskad användning av fossila bränslen såsom kol, olja och naturgas till gagn för vår miljö.

Sedan systemet med utsläppsrätter introducerats i Sverige har utfasningen av torv som energikälla accentuerats. Orsaken står att finna i priset på utsläppsrätter som är högt och i stigande. Det innebär en uppenbar risk för att kol åter introduceras i energisystemet och att viktiga arbetstillfällen går förlorade. Mot bakgrund av den utveckling som kan bli följden om ingenting görs är det ytterst angeläget att regeringen återkommer med förslag som möjliggör en fortsatt utveckling av torv som energikälla.

Stockholm den 27 september 2005

Ola Sundell (m)